

ikke saa fuldstændig følge den Grundsætning, som vore Kreditforeninger følge og efter deres Natur maa følge, at Panteobligationsbeholdningerne altid absolut svare til Kasseobligationsmassen. Heraf opstaa forskellige Tab og Ulemper, som jeg ikke i Øjeblikket skal komme nærmere ind paa. Naar jeg altsaa mener, at man maa foretrække at oprette en Centralkreditforening derigennem, at der aabnes en Mulighed, naturligvis under Statens Tilsyn, for, at Kreditforeningerne kunne slutte sig sammen, saa er det ganske sikkert, at man derigennem vilde faa en stor Centralkreditforening, hvis Papir i og for sig frembød en fuldstændig betryggende Sikkerhed. Men alligevel tror jeg, at det for at skaffe den tilbørlige Tillid i Udlandet vilde være hensigtsmæssigt at give en saadan Centralkreditforening en delvis Statsgaranti. Jeg har tænkt mig, at det kunde ske paa den Maade, som jeg for øvrigt allerede udtalte ved Finanslovens første Behandling, at Finansministeren deponerede 30 Mill. Kr. i 3 pCt.s danske Statspapirer. Et saadant Depositum vilde i Virkeligheden kun være rent formelt. Staten vilde i Virkeligheden ingen anden Udgift have af denne delvise Garanti end Papir og Trykningsomkostningerne, men en saadan delvis Garanti vilde gøre det langt lettere at føre Papiret ud i Udlandet, end hvis den ikke var til Stede. Og den Fare, der kunde være ved at gaa den Vej, jeg før omtalte, at man fra agrarisk Side har ønsket en Statshypotekbank med en Statsgaranti for alle dens Obligationer, den Fare, at Statsgældens meget store Forøgelse derigennem vilde indvirke paa Statsobligationernes Pris, vil jo ikke være til Stede her. Thi om Staten havde 30 Mill. Kr. Gæld mere, end den har i Øjeblikket, særlig naar Gælden var af den Beskaffenhed, som der her er Tale om, vil fornuftigvis ikke kunne antages at komme til at indvirke paa Obligationsprisen. Med Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke trætte det høje Ting i dette Øjeblik, men vil tillade mig at opsætte dette, til Sagen kommer til første Behandling. Jeg har endnu kun et Par Ord at sige om, hvorfor jeg har bragt denne Sag frem her i Folketinget. Thi der kunde jo gøres to meget bestemte Indvendinger derimod, den ene, at Sagen jo dog ikke kan gennemføres, naar det ikke er Regeringen, der tager den i sin Haand. Det er ganske vist, men paa den anden Side maa jeg til min Undskyldning, om man saa vil, sige, at jeg ved Finanslovens første Behandling tillod mig at henvende mig til den høje Regering, særlig Finansministeren, om han

ikke vilde finde det rigtigt at fremkomme med et saadant Forslag, men herpaa fik jeg ikke Svar, og jeg har da ment, at det vilde være mere effektivt at bringe et Forslag frem her i Tinget, hvormed der kunde diskuteres i Enkeltheder, fremfor at stille en Interpellation til den høje Regering. Saa kunde man sige: Der er en anden Ting, som kan gøre det mindre rimeligt at fremkomme med denne Sag nu i Øjeblikket, og det er, at Pengemarkedet ogsaa i Udlandet er meget spændt, og at man i Øjeblikket ganske sikkert, selv om Loven var vedtagen, næppe lige straks vilde kunne bruge den. Men jeg tror, at det vilde være af største Vigtighed, at en saadan Lov var vedtagen, saa at den kunde bruges i det Øjeblik, Forholdene viste sig at være heldige. Det kunde let være, hvis man vilde opsætte Forhandlingen om det og opsætte at faa Sagen gennemført, til man saa, at nu stod alting udmærket heldigt i Udlandet til at faa Sagen ført frem, at man saa maaske kunde komme noget bagefter. Har man derimod først Loven, er det først lykkedes at faa den igennem — jeg venter selvfølgelig ikke, at den skulde kunne gennemføres i denne Samling, men det skader ikke, at Sagen kommer frem allerede nu — er den først gennemført, selv om man saa ikke bruger Loven lige straks, selv om den faar Lov til at ligge en Tid — og der skal jo ogsaa Tid til, at de forskellige Kreditforeninger kunne forhandle Sagen indbyrdes og danne en saadan Forening, som er Forudsætningen for, at Loven kan bruges — saa tror jeg, at det, som sagt, vil være af stor Betydning og til stor Nytte, at Loven ligger færdig, saa at man kan bruge den, naar Øjeblikket maatte vise sig gunstigt dertil. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting denne Sag, som ganske sikkert er af meget stor Betydning, og som jeg tror vil være til Gavn for hele Landet, for alle Ejendomsbesiddere, ligegyldigt om de leve paa Landet eller i Byerne.

Formanden (Sofus Høgsbro): Eksemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1 og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1899 til 31te Marts 1900.

Mødet hævet Kl. 4. 25'.